

Publicerad 2011-04-12 21:50 av Ida Wi

Modern har ordet

Barn av det lyckligaste slaget. Barn av änglastoft. Barn av livets goda andetag.

- Se som de leker, mina söta barn.

De springer runt, runt mina fötter. De försöker klättra upp i min famn. Men nej, inte idag. Inte någonsin. Om jag ger dem en varning så kommer en till nära inpå. Barnen som uppfostras till svin. För de får inte göra någonting. Mina söta barn, de får inte några intressen. Inte heller några vänner. Nej, de kan smittas. Stackars söta barn. De vill bara leka. De vill bara älska. Nej, håll dig på avstånd, håll dig där du hör hemma. I din egna värld. Smitta inte av dig!

Små söta barn. Har de någon talan längre? Var tog rättvisan vägen? Har de någon röst att skrika med? Har de en åsik att dela med sig av?

Åh, mina små barn. Stackars barn. Jag måste ge henne saft så att hon ska orka komma tillbaka till livet, orka leva. En matsked saft varannan timme, doktors order. Åh, min lilla ängel. Vad har det blivit av dig? Kom ihåg stunden då jag räddade dig.

Min ängel, mina änglar. Det var ni som hjälpte mig att orka med vardagen. Änglalika dagar blev till av era röster. Änglaröster. Åh, stackars barn. Snart får ni se verkligheten. Ni får se världen, den stora världen som slukar er vetskap. Stackars barn, kan ni vara kvar hos mig? Rym inte. Gå ingenstans. Ni får inte leka. Ni får inte sjunga. Nej, sluta nu. Ni ska inte smittas av livets pest. Nej, snälla. Änglar ska vara rena och sköra. Stackars barn.

Väx aldrig upp.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ida Wi med Poeter.se id #37216 innehar upphovsrätten